

การพัฒนาารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระบุรี

The Development of a Training Curriculum Model Integrating Coaching and
Flipped Classroom Concepts to Enhance Competency of Teachers Advising
Moral Projects in Educational Service Area Office

สุภัทรชัย กระสินหอม^{1*}, สุวรรณมา จ้อยทอง² และสมบัติ คชสิทธิ์³

Supatharachai Krasinhom^{1*}, Suwana Juithong^{2*} and Sombat Kotchakit^{3*}

¹นักศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

²อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

³อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

¹Doctoral Student of Curriculum and Instruction, Faculty of Education Valaya Alongkorn Rajabhat University
Under the Royal Patronage

²Lecturer from the Faculty of Education Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage

³President of Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage

*Corresponding Author Email: sornorboy@gmail.com

Received: 18 July 2025

Revised: 29 July 2025

Accepted: 2 August 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม และ 2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของหลักสูตร, แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม และแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) แล้วนำข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือการวิจัยมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรฝึกอบรมมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กระบวนการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล โดยมีผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.25) และมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และ 2) ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.15) และมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

คำสำคัญ: หลักสูตรฝึกอบรม, การโค้ช, ห้องเรียนกลับด้าน

Abstract

This research consists purposes were 1. to study the fundamental information and components of a training curriculum model based on the coaching approach combined with the flipped classroom approach to enhance the competencies of moral project advisor teachers; and 2. to develop a training curriculum based on the coaching approach combined with the flipped classroom approach to enhance the competencies of moral project advisor teachers. This research is quantitative in nature. The research instruments include: a curriculum component suitability assessment form, a training curriculum suitability assessment form, and a training curriculum manual suitability assessment form. The sample group consists of 40 moral project advisor teachers selected through multi-stage sampling. The data obtained from the research instruments were analyzed using descriptive statistics, including mean, standard deviation and the index of item-objective congruence (IOC). The research findings revealed that 1) The training course consisted of six components, namely, principles, objectives, content, training processes, training media, and evaluation and assessment. The results of the evaluation of the appropriateness of the training curriculum components, in overall, were at the highest level ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.25), with a consistency index ranging from 0.80 to 1.00 and 2) The overall appropriateness of the training curriculum was also rated at the highest level ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.15), with a consistency index of 1.00.

Keywords: Training Course, Coaching, Flipped Classroom

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้การศึกษาทั้งปวงมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เชี่ยวชาญตามความถนัด และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแผนส่งเสริมคุณธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 – 2570) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) และยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ที่เน้น 2 ประเด็นหลัก คือ 1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมโดยบูรณาการร่วมกันระหว่างครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในรูปแบบวิถีชีวิต และ 2) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรมในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อคุณธรรมในสถานศึกษา (สำนักงานพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2560) แผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2559 (คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ, มปป.) วางยุทธศาสตร์สำคัญ 4 ด้าน คือ 1) การวางระบบรากฐานการเสริมสร้างคุณธรรมในสังคม 2) การสร้างความเข้มแข็งใน

ระบบบริหารจัดการส่งเสริมคุณธรรมให้มีเอกภาพ 3) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมคุณธรรม และ 4) การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นแบบอย่างด้านคุณธรรมในเวทีอาเซียนและโลก

โครงการคุณธรรมถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมดีงามผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย โดยส่งเสริมให้เยาวชนเป็นพลเมืองดีผ่านการวางแผน ดำเนินงาน และประเมินผลอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการประยุกต์ใช้หลักธรรมคำสอนและการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางศีลธรรม (สำนักงานพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2560) ครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา สนับสนุน และส่งเสริมผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การสร้างความรู้ความเข้าใจ การวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดเป้าหมายจนถึงการนำเสนอโครงการอย่างชัดเจน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2, 2566)

สมรรถนะ (Competency) คือการรวมกันของความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดผลได้ในงานที่รับผิดชอบ โดยงานวิจัยนี้เน้นการพัฒนาสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม ซึ่งหมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานโดยบูรณาการความรู้ ทักษะ และเจตคติ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย (McClelland; อ้างถึงในสุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, 2548; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

บทบาท Coaching ในการจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ เปลี่ยนจากการสอนแบบบรรยายเป็นการชี้แนะ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะตัว โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพและความแตกต่างแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ที่ระบุว่าผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด และต้องส่งเสริมให้พัฒนาตามธรรมชาติ (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2557)

แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ที่พัฒนาโดย Bergmann, J. and Sams, A. (2012) คือการเรียนรู้ที่แบ่งเป็นสองส่วน ได้แก่ การเรียนรู้นอกชั้นเรียนผ่านวีดิทัศน์สั้น ๆ และการลงมือปฏิบัติจริงในชั้นเรียนเพื่อสร้างความรู้จริงและรู้ลึก โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาและสร้างบรรยากาศให้เกิดการถามตอบและแก้ไขปัญหาผ่านกิจกรรมร่วมกัน (Bergmann, J. and Sams, A. 2012; กุณิศรา จิตรชญาวนิช, 2562; จินดารัตน์ แก้วพิกุล, 2554) งานวิจัยของจิรยา เบ้าหล่อเพชร (2565) และพิชยาพร ราชคำ (2563) พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้มีประสิทธิภาพสูง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาระดับประถมและมัธยมได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม รายงานผลการนิเทศติดตามโครงการโรงเรียนคุณธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 (2564–2566) พบว่า ครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมส่วนใหญ่เป็นครูมือใหม่ที่ยังขาดความรู้และทักษะในการให้คำปรึกษาและติดตามโครงการอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรฝึกอบรมที่มีอยู่ยังเน้นบรรยายขาดกิจกรรมการปฏิบัติจริง รวมทั้งขาดการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม ทำให้ครูขาดทักษะการทำโครงการและการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ (สุภัทรชัย กระสินหอม, 2566) สอดคล้องกับฉวีวรรณ ไชยพิเศษ (2564) พบว่า ครูไม่เข้าใจเป้าหมายและขาดทักษะการจัดการเรียนรู้แบบโครงการคุณธรรม

ดังนั้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนาครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมให้มีสมรรถนะครบถ้วน ผ่านการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่ผสมแนวคิด Coaching และห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะให้ครูสามารถให้คำปรึกษาและดำเนินโครงการคุณธรรมได้อย่างมีคุณภาพและบรรลุเป้าหมาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพควรตั้งอยู่บนหลักการที่เป็นระบบ โดยเฉพาะการเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย (Training Needs Analysis) เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อปัญหาและความท้าทายที่ครูในบริบทปัจจุบันต้องเผชิญ แนวคิดของ Tyler Ralph W (1949) ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่เริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมาย เลือกเนื้อหา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และประเมินผล ขณะที่ Taba, H. (1962) ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนกำหนดจุดประสงค์ และโครงสร้างหลักสูตร ในประเทศไทย วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) และพรพรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี (2561) ได้เสนอแนวคิดที่เน้นองค์ประกอบหลักของหลักสูตร ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อ และการวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะการจัดหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน ตลอดจนความต้องการจำเป็นของครูผู้สอน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การนำแนวคิดของ Taba และ Tyler มาใช้ในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรม เป็นแนวทางที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นกรอบที่ชัดเจน ยืดหยุ่น และสามารถปรับใช้กับกลุ่มเป้าหมายครูที่ปรึกษาในบริบทโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์กับกิจกรรมและการประเมินผลอย่างสอดคล้องกัน

2. แนวคิดการโค้ช

แนวคิดการโค้ชเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการพัฒนาศักยภาพของครู เน้นการพัฒนา “จากภายใน” ผ่านกระบวนการตั้งคำถาม การฟังเชิงลึก และการสะท้อนกลับ (Reflective Dialogue) Whitmore, J. (2009) ระบุว่า การโค้ช คือ การปลดล็อกศักยภาพของบุคคลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน โดยถือว่าผู้รับการโค้ชมีคำตอบในตนเอง และโค้ชทำหน้าที่กระตุ้นให้เขาค้นพบคำตอบนั้นผ่านการสนทนาและคำถามที่มีพลัง Knight, J. (2007) เสนอแนวคิด Instructional Coaching ซึ่งเน้นการสนับสนุนครูในบริบทจริง โดยเน้นความร่วมมือและเป้าหมายที่ชัดเจน โค้ชและครูทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาแนวทางการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทของครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม ที่ต้องเป็นผู้สนับสนุนและแนะแนวให้นักเรียนเติบโตทางคุณธรรม ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การโค้ชเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาครูที่ปรึกษา เพราะช่วยให้ครูสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เข้าใจตนเองและผู้เรียนอย่างลึกซึ้ง และสามารถเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนได้อย่างแท้จริง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเคราะห์กระบวนการโค้ชได้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างข้อตกลงร่วมกัน (Set Agreement) 2) การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) 3) การสำรวจและวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน (Explore and Analysis Current Reality) 4) การค้นหาทางเลือกและวางแผนปฏิบัติ (Options and Planning) และ 5) การติดตามผล (Follow up) (สุภัทรชัย กระสินหอม, 2567)

3. แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

แนวคิดห้องเรียนกลับด้านเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมบทบาทของผู้เรียน โดยให้เรียนรู้เนื้อหาหลักผ่านสื่อออนไลน์ นอกห้องเรียน แล้วนำเวลาในชั้นเรียนมาใช้ในการอภิปราย แก้ปัญหา และทำกิจกรรมร่วมกัน (Bergmann, J. and Sams, A, 2012) ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและพัฒนาองค์ความรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ในบริบทของการฝึกอบรม ครู แนวคิดนี้สามารถช่วยให้ผู้เข้าอบรมเตรียมตนเองล่วงหน้า และใช้เวลาฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการปฏิบัติจริง การสะท้อนคิด และการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเสริมพลังให้กระบวนการพัฒนาเกิดขึ้นได้อย่างมีความหมาย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แนวคิดห้องเรียนกลับด้านเหมาะสมอย่างยิ่งเมื่อบูรณาการกับแนวคิดการโค้ช เนื่องจากสามารถส่งเสริมการเรียนรู้เชิงลึก มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน และช่วยให้ครูสามารถเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้ร่วมเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านได้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การเรียนรู้นอกชั้นเรียน ได้แก่ ชั้นการเรียนรู้นอกห้องเรียน และการเรียนรู้ในชั้นเรียน ประกอบด้วย ชั้นการอภิปราย ชั้นปฏิบัติการจริง ชั้นขยายความรู้ และชั้นประเมินผล (สุภัทรชัย กระสินหอม, 2567)

4. สมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม

สมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ให้แก่นักเรียน ตามกรอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) ครูที่ปรึกษาควรมีสมรรถนะสำคัญ ได้แก่ 1) ความรู้และทักษะในการพัฒนานักเรียนด้านคุณธรรม 2) ความสามารถในการออกแบบกิจกรรม 3) ทักษะการนิเทศและให้คำปรึกษา และ 4) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม เพื่อให้ครูมีสมรรถนะดังกล่าว การจัดหลักสูตรควรเน้นกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งการฝึกปฏิบัติ การอภิปรายกลุ่ม การเรียนรู้ร่วมกัน และการสะท้อนผลลัพธ์ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจริงของผู้เข้าอบรมได้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะครูที่ปรึกษาควรมุ่งเน้นทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยเฉพาะภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ซึ่งเป็นหัวใจในการดำเนินโครงการคุณธรรมให้เกิดผลอย่างแท้จริง (สุภัทรชัย กระสินหอม, 2567)

5. การบูรณาการแนวคิดเพื่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

การบูรณาการแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เป็นแนวทางที่สามารถยกระดับประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมได้อย่างรอบด้าน ผู้วิจัยได้พัฒนาองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ (1) หลักการ (2) จุดมุ่งหมาย (3) เนื้อหา (4) กระบวนการฝึกอบรม (5) สื่อการฝึกอบรม และ (6) การประเมินผล ด้านกระบวนการของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับห้องเรียนกลับด้านเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม โดยผู้วิจัยสังเคราะห์กระบวนการฝึกอบรมได้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) กำหนดแหล่งเรียนรู้ 2) มุ่งสู่การตั้งเจตนา 3) นำพาสู่วิถีการ 4) บูรณาการแห่งปัญญา และ 5) พัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมและกระบวนการฝึกอบรม ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์โดยอิงจากกรอบทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้การพัฒนาสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมเกิดขึ้นได้จริงในทุกมิติ (สุภัทรชัย กระสินหอม, 2567) ดังนั้น จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การผสมผสานแนวคิดการโค้ชกับห้องเรียนกลับด้านจะนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง ช่วยให้ครูสามารถสะท้อนตนเอง วางแผน ปฏิบัติ และประเมิน การเรียนรู้ของตนเองได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนานักเรียน และขับเคลื่อนคุณธรรมในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 135 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี ปีการศึกษา 2568 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) คือ ขั้นตอนที่ 1 สุ่มจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี จำนวน 2 เขต โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้มา 1 เขต คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ขั้นตอนที่ 2 สุ่มจากอำเภอภายใต้การดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) จำนวน 20 โรงเรียน ประกอบด้วย 1) อำเภอแก่งคอยจำนวน 39 โรงเรียน สุ่มมาจำนวน 6 โรงเรียน 2) อำเภอหนองแคจำนวน 37 โรงเรียน สุ่มมาจำนวน 5 โรงเรียน 3) อำเภอมวกเหล็กจำนวน 28 โรงเรียน สุ่มมาจำนวน 4 โรงเรียน 4) อำเภอวิหารแดงจำนวน 22 โรงเรียน สุ่มมาจำนวน 3 โรงเรียน 5) อำเภอวังม่วงจำนวน 9 โรงเรียน สุ่มมาจำนวน 2 โรงเรียน ขั้นตอนที่ 3 สุ่มจากโรงเรียนจากแต่ละอำเภอที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนที่ 4 สุ่มครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมจากโรงเรียนที่ถูกสุ่ม โรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 40 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แบบประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องความเหมาะสมองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (open ended question) โดยผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยตรวจสอบ กลั่นกรอง จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านโครงการคุณธรรม 1 ท่าน (2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน และ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ท่าน เพื่อหาข้อบกพร่อง ข้อแก้ไข ข้อเสนอแนะให้แบบประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมมีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องความเหมาะสมของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช

ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (open ended question) โดยผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยตรวจสอบ กลั่นกรอง จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านโครงการงานคุณธรรม 1 ท่าน (2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน และ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ท่าน เพื่อหาข้อบกพร่อง ข้อแก้ไข ข้อเสนอแนะให้แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.3 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (open ended question) โดยผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยตรวจสอบ กลั่นกรอง จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านโครงการงานคุณธรรม 1 ท่าน (2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน และ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ท่าน เพื่อหาข้อบกพร่อง ข้อแก้ไข ข้อเสนอแนะให้แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ระยะเวลาที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสืออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้รับการคัดเลือกโดยพิจารณาจากคุณวุฒิและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องด้านโครงการงานคุณธรรม ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม จัดทำในรูปแบบแบบสอบถามออนไลน์ผ่านระบบ Google Form พร้อมแนบหนังสือเชิญเข้าร่วมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย ส่งผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน และกำหนดระยะเวลาการตอบกลับภายใน 7 วัน และระยะเวลาที่ 2 ภายหลังจากการปรับปรุงองค์ประกอบหลักสูตรตามข้อเสนอแนะจากระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมฯ และแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ โดยจัดทำในรูปแบบแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Form เช่นเดียวกัน และจัดส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมระบุระยะเวลาการตอบกลับภายใน 14 วัน เพื่อให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรอย่างรอบด้าน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้ออกมาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบของรูปแบบจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เป็นข้อมูลพื้นฐานและองค์ประกอบรูปแบบ โดยใช้แบบสังเคราะห์เอกสาร มาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิง

ปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากแบบประเมินมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัยเพื่อหาค่าความเหมาะสมและค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม

ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม

ผู้เสนอแนวคิด/แหล่งอ้างอิง	1. หลักการ	2. จุดมุ่งหมาย	3. เนื้อหาสาระ	4. กระบวนการฝึกอบรม	5. สื่อการฝึกอบรม	6. การวัดและประเมินผล
Tyler (1949)	✓	✓	✓	✓		✓
Taba (1962)	✓	✓	✓	✓		✓
Omstein & Hunkins (2009)	✓	✓	✓	✓		✓
วิชัย วงศ์ใหญ่ (2554)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
พรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี (2561)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
กรุณา วิทยารัตน์ (2561)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (2562)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
มนตรี วงษ์สะพาน (2563)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
วาริรัตน์ แก้วอุไร (2564)	✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สื่อการฝึกอบรมก็เป็นอีกองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้การฝึกอบรมบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มสื่อการฝึกอบรมขึ้นมาเป็นอีกองค์ประกอบ สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหาสาระ 4) กระบวนการฝึกอบรม 5) สื่อการฝึกอบรม และ 6) การวัดและประเมินผล

และผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้
ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	หลักการของหลักสูตร	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
2	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
3	เนื้อหาสาระของหลักสูตร	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4	กระบวนการฝึกอบรม	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5	สื่อการฝึกอบรม	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.80	0.45	มากที่สุด
6	การวัดและประเมินผล	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.93	0.25	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93, S.D. = 0.25$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมเป็นรายด้าน พบว่า หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร และกระบวนการฝึกอบรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00, S.D. = 0.00$) รองลงมาคือ สื่อการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80, S.D. = 0.45$)

2. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการได้เข้าร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม

ผลการวิจัยพบว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการได้เข้าร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	แผนการจัดการฝึกอบรมหน่วยที่ 1	5	5	4.67	5	5	4.93	0.15	มากที่สุด
2	แผนการจัดการฝึกอบรมหน่วยที่ 2	5	5	4.67	5	5	4.93	0.15	มากที่สุด

3	แผนการจัดการฝึกอบรมหน่วยที่ 3	5	5	4.67	5	5	4.93	0.15	มากที่สุด
4	แผนการจัดการฝึกอบรมหน่วยที่ 4	5	5	4.67	5	5	4.93	0.15	มากที่สุด
5	แผนการจัดการฝึกอบรมหน่วยที่ 5	5	5	4.67	5	5	4.93	0.15	มากที่สุด
เฉลี่ย							4.93	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.15) และเมื่อพิจารณาแผนการจัดการฝึกอบรม พบว่าทุกแผนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.15) เช่นเดียวกัน

และผลการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการได้เข้าร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรม

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องกับแนวคิดการโค้ช	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2	ความสอดคล้องกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3	ความสอดคล้องกับการเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4	ความสอดคล้องกับภาพรวมของคู่มือการใช้หลักสูตร	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรม มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกรายการประเมิน ถือว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมของภาษาและความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กระบวนการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล โดยมีค่าความเหมาะสมองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร และกระบวนการฝึกอบรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือ สื่อการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ

มากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.45) และมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ถือว่าองค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมของภาษาและความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.15) และมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ถือว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมของภาษาและความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานขององค์ประกอบของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กระบวนการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล ซึ่งหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้เกิดจากการพิจารณาความจำเป็นในบริบทของสถานศึกษาที่ต้องการพัฒนาครูให้สามารถเป็นผู้นำทางคุณธรรมได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะในบทบาท “ครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม” ซึ่งต้องมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสมในการส่งเสริมคุณธรรมในผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ แนวคิดการโค้ช (Coaching) ซึ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพรายบุคคล และแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ซึ่งเน้นบทบาทเชิงรุกของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ จึงได้รับการบูรณาการเข้าด้วยกันเพื่อให้ครูสามารถเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง สะท้อนตนเอง และนำไปใช้ได้จริงในบริบทของตน ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการสังเคราะห์ของกรรณา วิทยารัตน์ (2561) พรพรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี (2561) และมนตรี วงษ์สะพาน (2563) ที่เสนอว่า องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมควรประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการประเมินผล และยังสอดคล้องกับไพฑูริย์ สิ้นลารัตน์ (2562) ที่เน้นว่าการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่ชัดเจนและสอดคล้องกันตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการสอน ไปจนถึงการประเมินผล อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับแนวคิดทางทฤษฎีของ Tyler (1949) และ Taba (1962) ที่เห็นว่าหลักสูตรที่ดีควรมีจุดมุ่งหมายที่เป็นระบบ ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม และกลไกประเมินผลที่สามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ได้จริง ในทางเชิงโครงสร้างของหลักสูตร องค์ประกอบทั้ง 6 มีความเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ เช่น “จุดมุ่งหมาย” ของหลักสูตรที่เน้นการเสริมสร้างสมรรถนะครูใน 3 มิติ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และเจตคติ ถูกถ่ายทอดผ่าน “เนื้อหาสาระ” ที่ครอบคลุมทั้งแนวคิดโครงการคุณธรรม ทักษะการโค้ช เทคนิคการสะท้อนผล เช่น 3F และการออกแบบกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม ซึ่งทั้งหมดนี้ดำเนินการผ่าน “กระบวนการฝึกอบรม” ที่ใช้หลัก Active Learning เช่น กิจกรรมโค้ชจำลอง (Coaching Simulation) การอภิปรายกลุ่ม (Group Reflection) และการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) ในส่วนของ “สื่อประกอบการฝึกอบรม” ได้มีการออกแบบคู่มือการใช้หลักสูตร ใบงาน แบบฝึก แบบประเมิน และวิดีโอประกอบ ซึ่งสนับสนุนให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Flipped) และฝึกฝนในสถานการณ์จริง ส่วน “การวัดและประเมินผล” ใช้แนวทางการประเมินเชิงพฤติกรรมทั้งก่อน ระหว่าง และหลังฝึกอบรม

2. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์ทั้งในเชิงโครงสร้าง เนื้อหา และการนำไปใช้จริง ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ใช้การบูรณาการองค์ประกอบสำคัญตามแนวคิดการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กระบวนการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Tyler (1949) และ Taba (1962) ที่เน้นการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม การจัดลำดับเนื้อหา และการประเมินผลเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ องค์ประกอบของหลักสูตรที่ถูกพัฒนาขึ้นยังสอดคล้องกับการสังเคราะห์องค์ประกอบหลักสูตรฝึกอบรมจากนักวิชาการไทยหลายท่าน เช่น พรพรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี (2561), กรุณา วิทยารัตน์ (2561), ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์ (2562) และมนตรี วงษ์สะพาน (2563) ซึ่งเสนอว่าองค์ประกอบหลักของหลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วย 6 ด้านหลัก ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) จุดมุ่งหมาย 3) เนื้อหาสาระ 4) กิจกรรมการฝึกอบรม 5) สื่อประกอบการฝึกอบรม และ 6) การวัดและประเมินผล โดยในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบองค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบอย่างสอดคล้องกันเป็นระบบ และปรับใช้ให้เหมาะกับบริบทของการพัฒนาครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม อีกทั้งการใช้แนวคิดการโค้ช (Coaching) ซึ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพรายบุคคล ผ่านการสะท้อนผลและการสนทนาอย่างมีเป้าหมาย ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ที่เน้นการเตรียมความรู้ล่วงหน้าก่อนฝึกปฏิบัติจริงส่งผลให้หลักสูตรมีความยืดหยุ่นสูง ตอบสนองความต้องการเฉพาะตัวของผู้เรียน และเหมาะสมต่อรูปแบบการพัฒนาครูในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรมซึ่งต้องการการพัฒนาในมิติเชิงคุณธรรม จริยธรรม และภาวะผู้นำทางจริยธรรม ยิ่งไปกว่านั้น แผนการจัดกิจกรรมและคู่มือการใช้หลักสูตรที่ได้รับการประเมินว่าสมบูรณ์ที่สุด แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรไม่ได้หยุดอยู่เพียงโครงสร้าง แต่ยังมี การจัดทำเครื่องมือและเอกสารประกอบที่ใช้งานได้จริง มีรายละเอียดชัดเจนในเชิงกิจกรรม แบบฝึก คู่มือโค้ช และแบบประเมิน ส่งผลให้ผู้ใช้งานสามารถนำไปปรับใช้ในบริบทของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Saylor et al. (1981) และอดิศักดิ์ พงษ์พลผลศักดิ์ (2552) ที่เห็นว่า “หลักสูตรฝึกอบรมที่ดีต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีสื่อและแผนกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และสามารถวัดผลพฤติกรรมของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ” ดังนั้น การที่หลักสูตรได้รับการประเมินในระดับมากที่สุดในทุกองค์ประกอบ ย่อมสะท้อนถึงคุณภาพของการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรที่มีความสมบูรณ์รอบด้าน ทั้งในเชิงทฤษฎี โครงสร้าง และการนำไปใช้จริง ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของการเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรมให้สามารถส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการงานคุณธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี สามารถสรุปข้อค้นพบและองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาได้ ดังนี้

1. การบูรณาการแนวคิดการโค้ชและห้องเรียนกลับด้านในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม งานวิจัยนี้ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมโดยบูรณาการแนวคิดการโค้ช (Coaching) ซึ่งเน้นการพัฒนาบุคคลผ่านการสะท้อนผลและการสนทนาเชิงลึก เข้ากับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและเตรียมความรู้ล่วงหน้า ผลลัพธ์ที่ได้คือรูปแบบหลักสูตรที่สามารถเสริมสร้างสมรรถนะครูได้อย่างครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ซึ่งยังไม่เคยมีการวิจัยและออกแบบในบริบทครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมอย่างเป็นระบบมาก่อน

2. การระบอบุคประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาครูไทยในยุคใหม่ งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เสนอองค์ประกอบหลักสูตร 6 ด้าน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กระบวนการฝึกอบรม สื่อประกอบ และการวัดและประเมินผล ซึ่งไม่เพียงอ้างอิงจากกรอบทฤษฎีสากล (Tyler, Taba) แต่ยังถูกพัฒนาขึ้นให้เหมาะสมกับบริบทของครูไทยที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมในโรงเรียน โดยมีการกำหนดเป้าหมายสมรรถนะอย่างชัดเจนในเชิงพฤติกรรมด้วย

3. การออกแบบแผนการจัดกิจกรรมและคู่มือใช้งานหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ผลผลิตจากงานวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม และคู่มือการใช้งานหลักสูตร ที่มีความสมบูรณ์และสามารถใช้ได้จริงในภาคสนาม โดยมีโครงสร้างกิจกรรมที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้แบบโค้ชซึ่ง การเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (Experiential Learning) และการสะท้อนผลอย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถนำไปปรับใช้ได้หลากหลายบริบทสถานศึกษา

4. การเสนอกรอบแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เสนอกรอบแนวทาง (Framework) ที่สามารถใช้เป็นต้นแบบในการออกแบบหรือปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมอื่น ๆ ที่มุ่งเสริมสร้างสมรรถนะครู โดยเฉพาะในด้านภาวะผู้นำทางคุณธรรม การออกแบบกิจกรรมคุณธรรม และการเป็นที่ปรึกษาเชิงโค้ช ซึ่งเป็นแนวทางที่ยังขาดแคลนในงานวิจัยด้านการศึกษาในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรนำหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ชร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมในโรงเรียนทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนที่ดำเนินโครงการส่งเสริมคุณธรรม เพื่อให้ครูสามารถเป็นผู้นำทางคุณธรรม และส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) โดยใช้แผนกิจกรรมและคู่มือที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถนะของครูผู้ใช้อย่างจริงจัง ทั้งในด้านเทคนิคการโค้ช การจัดกิจกรรมคุณธรรม และการสะท้อนผลแบบ 3F ภายใต้อาณัติจริงในโรงเรียน

1.3 ควรมีการเตรียมความพร้อมด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีให้เพียงพอและเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านและการโค้ช เช่น สื่อวิดีโอเพื่อการเรียนรู้ล่วงหน้า ใบงานหรือแบบฝึกปฏิบัติ กระดานความคิด โปรแกรมสำหรับการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ เช่น Google Classroom หรือ Microsoft Teams และชุดคำถามสำหรับการสะท้อนผลแบบ 3F ตลอดจนคู่มือการจัดการอบรมที่มีรายละเอียดครบถ้วน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นนี้ต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรมในระยะยาว โดยใช้การวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) เพื่อวัดผลที่แท้จริงในการปฏิบัติงานจริงของครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม

2.2 ควรขยายขอบเขตการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมนี้กับแนวทางการพัฒนาครูแบบอื่น ๆ เช่น การนิเทศแบบมีส่วนร่วม หรือการเรียนรู้แบบ PLC (Professional Learning Community) เพื่อศึกษาความแตกต่างด้านประสิทธิภาพในการเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม

2.3 ควรศึกษาความต่อเนื่องของการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จริงในโรงเรียน โดยใช้การวิจัยแบบกรณีศึกษา (Case Study) หรือการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) โดยเน้นการมีส่วนร่วมของครู ผู้บริหาร และนักเรียน เพื่อให้เข้าใจบริบทของการประยุกต์ใช้หลักสูตรอย่างลึกซึ้ง ทั้งในด้านปัจจัยเอื้อ อุปสรรค แนวทางการประยุกต์ใช้ และผลกระทบที่เกิดขึ้นในระดับโรงเรียนและระดับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรรณา วิทยารัตน์. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการเป็นผู้มีจิตอาสาสำหรับนักเรียน นักศึกษา ระดับอาชีวศึกษาของวิทยาลัยเอกชน ในจังหวัดมุกดาหาร. (วิทยานิพนธ์) สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กุลิสรา จิตรชญาณิข. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ. (มปป.). คู่มือการขับเคลื่อนแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2559-2564). มปท.
- จินดารัตน์ แก้วพิกุล. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการจัดการโดยใช้การเปลี่ยนแปลงแนวความคิด และการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร การเรียนรู้ 7 ชั้น. (ปริญญาานิพนธ์การมัธยมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉวีวรรณ ไชยพิเศษ. (2564). การพัฒนากระบวนการนิเทศตามศาสตร์พระราชา บนฐานการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการคุณธรรม สำหรับครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4. เอกสารอัดสำเนา. กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4.
- พรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี. (2561). การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ. วารสารราชพฤกษ์, 12(2), 22-29.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2562). หลักคิด : การจัดการหลักสูตรและการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2563). พื้นฐานทางหลักสูตรและการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2557). การโค้ชเพื่อการรู้คิด. กรุงเทพฯ : บริษัท จรัสสินิทวงศ์การพิมพ์.

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). *นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้สู่ความเป็นพลเมือง*. กรุงเทพฯ: บริษัท อาร์ แอนด์ บี อินท์ จำกัด.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. (2566). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แนวทางการจัดกิจกรรมโครงการพัฒนาจริยคุณ (โครงการโรงเรียนคุณธรรม สพฐ.)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *เข้าใจสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับประชาชน และเข้าใจหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.
- สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา. (2560). *โรงเรียนคุณธรรม สพฐ. โครงการพัฒนาจริยคุณ*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุกัญญา รัตมิตธรรมโชติ. (2548). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency based learning*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนา อินเตอร์พรีนซ์.
- สุภัทรชัย กระสินหอม. (2566). *รายงานผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินการจัดการศึกษา โครงการโรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2.
- สุภัทรชัย กระสินหอม. (2567). *การพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการโค้ช ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูที่ปรึกษาโครงการคุณธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2.
- อดิศักดิ์ พงษ์กุลผลศักดิ์. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- Bergmann, J. and Sams, A. (2012). *Flip Your Classroom: Reach Every Student in Every Class Every Day*. U.S.A.: ISTE and ASCD.
- Knight, J. (2007). *Coaching Approaches and Perspectives*. Thousand Oaks, CA: Corwin.
- Saylor et al. (1981). *Planning Curriculum for School*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace and World.
- Tyler Ralph W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago.
- Whitmore, J. (2009). *Coaching for performance*. (4th ed). London: Nicholas Brealey Publishing.